

Pogled v preteklo leto

Naši bralci dopisniki so nam, (kar malce z zamudo!) poslali nekaj prispevkov o tem kako so obeležili spominske dneve 22. december pa tudi novo leto.

Iz KS Krim-Rudnik

KS Krim-Rudnik je že 19. decembra do-
stojno počastila praznik JLA v osnovni šoli
Rudnik. Kulturni program so izvajali pripad-
niki JLA iz kasarne Maršala Tita, učenci
osnovne šole Rudnik z recitacijami in s pev-
skim zborom.

Predstavniki ZZZB NOV tovariš Kovačič je
v glavnih obrisih podal namen ustanovitve
JLA ter prikazal organiziran odpor proti
okupatorju in delovanje organov OF na ob-
močju Rudnika v letu 1941. Član kulturne
ekipe JLA je recitiral Nazorjevo »Tito jaše
konja«. Učenci so pa podali nekaj recitacij
in prizorov res pristržno in zapeli tri pesmi.
Predstavniki JLA je zatem podelil trem
učencem za najlepše napisano nalogo v po-
častitev praznika JLA tri nagrade. Tudi
predstavniki krajevnega zbora ZZZB NOV
Rudnik je podelil v isti namen tri knjige.
Ob koncu so vojaki JLA zavrteli udeležencem
proslave film O življenju pripadnikov
Titove JLA.

Sledilo je tudi tovariško srečanje med
borci in pripadniki vojske.

STANKO SKOČIR

Notranje
Gorice

Dedek Mraz za najmlajše in najstarejše

»Dedek Mraz« v Horjulu!

Ob koncu leta smo povabili dedka Mra-
za tudi v Horjul. Prišel je v nedeljo dne 30.
12. ob 15. uri.

V dvorani prosvetnega doma so se zbrali
predšolski otroci v spremstvu staršev. Pri-
peljali so jih iz vseh devetih vasi krajevne
skupnosti Horjul. Bilo je okrog 230 otrok.

Prosvetno društvo je najprej predvajalo
lepo otroško igrico z lutkami »Cesarjeva
nova oblačila«. Potem je prišel dedek
Mraz zelo utrujen, saj je imel tako dolgo
pot do Horjula in še tako star je. Zelo se je
približal otrokom in jih spraševal kaj so se
naučili in kaj mu bodo povedali. Otroci so
recitali in peli in so bili pohvaljeni. Vsem
po vrsti je razdelil lepa darila. Koliko do-
bre volje, veselja in smeja je bilo med
otroci in starši, ko so odhajali. Obljubil jim
je, da drugo leto zopet pride, če bodo
priidni.

Tudi organizacija Rdečega križa se je
spomnila ostarelih in bolnih krajanov. Na

dom jim je poslala novoletne čestitke in
lepa darila. Pri tem humanem delu so ji
pomagale še organizacija ZB in KS ter
delovne organizacije. Obdarovanih je bilo
130 bolnih in starih krajanov nad 75 let.
Med temi tudi 22 članov ZB. Ker je bilo
minulo leto Leto otroka, se je tudi občinski
RK spomnil revnih otrok v naši KS in
nam poslal preko organizacije RK Horjul
nekaj daril, ki smo jih razdelili najbolj
potrebnim. Upam in želim, da je dedek
Mraz pravilno razdelil in da ni na nikogar
pozabil v naši KS.

Za vse darove se mu zahvaljujemo ter se
mu za naprej toplo priporočamo. V imenu
RK Horjul naj se zahvalim KS, organizaci-
ji ZB, PD in vsem delovnim organizacijam
za denarno pomoč, da smo lahko organizi-
rali to humano akcijo.

FRANCKA VRHOVEC

Lepa pobeljena narava je privabila izpod Tri-
glava dedka Mraza. Ustavil se je tudi v KS
Notranje Gorice-Plešivica in obiskal v kulturni
dvorani Zadržnega doma otroke od 3.-14. leta
starosti. Priredil je lutkovno predstavo Živalske
zgodbe, v kateri so nastopali pod vodstvom tov.
Stane Grbec otroci iz OŠ Brezovica.

Dedka Mraza je pričakala polna dvorana
otrok in mamic. Bili so razpoloženi in z veseljem
čakali, da se jim ob zaključku predstave prikaže
dedek Mraz. Enoglasno so zapeli pesmico o
prihodu dedka Mraza. Nato jim je zastavil nekaj
ugank, ki pa so jih otroci z lahkoto rešili. Prav
pristržno je ogovoril vsakega otroka in mu izročil
žogico ter zavitek bonbonov. Najmlajši so mu
celo zapeli pesmico. Nasmejanih lic so se otroci
poslavljali od njega v upanju, da jih naslednje
leto zopet obišče.

Družbeno-politične organizacije so dedku
Mrazu omogočile, da obdari otroke.

V naši KS pa smo se ob novem letu spomnili
tudi na starejše vaščane. Komisija pri svetu KS
za socialno skrbstvo jih je obiskala, jim izročila
skromna darila in zaželela v imenu KS zdravo,
srečno ter zadovoljno novo leto.

Vseh 16 krajanov je bilo ganjenih in zado-
voljnih, da se jih spomnimo, da jim posvečamo
pozornost in jim s tem olepšamo njihovo jesen
življenja.

Dan JLA v Velikih Laščah

Rezervni vojaški starešine iz vseh treh krajev-
nih skupnosti Rob, Turjak in Velike Lašče,
skupno z družbenopolitičnimi organizacijami in
šolsko mladino iz Velikih Lašč so lepo proslavili
praznik.

Šolska mladina je za ta dan pisala šolske
naloge o jugoslovanski ljudski armadi. Proslave
se je udeležilo veliko krajanov. Lep program je
navdušil gledalce. Govor predsednika Zveze re-
zervnih vojaških starešin tov. Logarja so navzo-
či spremljali s poslušnim zanimanjem. Njegov
jednat govor se je dotaknil naše preteklosti.

Dotaknil se je 38-letnice ustanovitve prve
proletarske brigade, ki je štela 1.200 prekalje-
nih borcev. V nenehnih borbah je partizanska
vojska rastla, se krepila in v letu 1945 štela
800.000 oboroženih borcev. Nadalje se je dot-
aknil pomena splošnega ljudskega odpora in
družbene samozaščite.

Z organiziranim in usklajenim delom si bomo
zagotovili varno prihodnost ter razvoj naše so-
cialistične družbene ureditve.

Po pogovoru Lovra Logarja je nastopila s
svojim peštrm programom šolska mladina. Vsi
prisotni so se mladini za izvajanje programa
zahvalili z dolgotrajnim aplavzom.

ZRVS VELIKE LAŠČE

Dolge Milenine poti v šolo

Kako prijetna je lahko pot v šolo in
še bolj povratek domov. Morda najpri-
jetnejši trenutki mladega človeka, ko se
v gruči sovrstnikov pada na pot in če le
utegne malo po ovinkih, da je tista pot
čimdaljša in da je čimveč lepih doživetij.
Pa smo se ob vsem tem sploh kdaj
vprašali, če enako doživljajo takšno pot
otroci iz oddaljenih hribovskih kmetij,
čestokrat deset ali pa tudi več kilome-
trov daleč od šole.

Milena Rus, dvanajstletna učenka 6.
razreda osnovne šole »Dolomitskega
odreda« v Polhovem Gradcu, je ena
takih. Daleč je njen dom v osrčju Pol-
hograjskih Dolomitov, v grebenih nad
800 metrov visokega Srednjega vrha, ki
se dviga nad divjim Potrebuježevim
grabnom. Odločili smo se, da preživimo
en dan s šolarko Mileno, da prav tako,
kakor mlado dekle krenemo na več kot
12 kilometrov dolgo pot, ki jo mora
Milena prehoditi skoraj vsak dan.

Samotna Rusova domačija

Prostrana in trdna domačija, ki so jo
prvoselci kdo ve kdaj postavili vrh str-
mega grebena več kot 700 metrov nad
morjem. Slab in strm kolovoz se pola-
goma dviga v višino, skorajda neprimer-
en za kakršnokoli vozilo. Sicer pa pri
Rusovih nimajo avtomobila in rajši
uporabljajo strmo stezo, ki vodi v tesen
grabna prek travnikov.

Milena mora iz postelje že ob peti uri
zjutraj. Kadar so dnevi krajši, je nad
pokrajino še trda tema in na samotnih

poteh ne sreča nobenega človeka. Več
kot dvajset minut je treba, da strmina
popusti in spodaj v grabnu na ravnem
kolovozu je lažje. Še nekaj korakov in
že je Milena med gručo otrok. Prene-
kateri so prišli še iz oddaljenejših do-
mačij, celo uro ali več hoda daleč.

Minuta, morda dve in otroci navalijo
v šolski kombi, ki ima komaj osem
sedežev, učencev pa je večkrat tudi
dvajset. Tesno je, a bolje na tesnem,
kot pa štiri kilometre pešačenja. To bi
vendar pomenilo celo uro zamude. Mi-
lena pa ni še nikoli zamudila pouka.

»O pač, zgodi se,« je pripomnilo de-
kletce. »Zlasti pozimi čestokrat zasuje-
jo dovoz plazovi, ki grmijo raz strmih
bregov grabna, kjer se peni deroča
Božna. Tedaj kombi ne more v graben.
Pa se to zgodi le redko in če se že zgodi,
kaj urno dovoz spluzijo.«

Tudi v avtobusu je tesno

Vozni red je natančen do minute.
Komajda se pojavi šolski kombi in se

učenci natrpajo v šolski avtobus, ki je
že prepoln tistih, ki so do Zaloga pripe-
šali, avtobus odpelje. Dolgih šest ki-
lometrov toliko daljših, saj prepolno
vozilo vozi počasi po ovinkasti in ozki
cesti. Otroci so na tesnem in tudi voz-
nik se čuti odgovornega za mlada živ-
ljenje. Pa kaj, da se lahko le peljejo. Pa
vendar nobenega prerivanja, nihče ne
vztraja, da bi dobil boljše mesto. Želez-
na disciplina, ki jo je vcepilo tem prez-
godaj odraslim otrokom, trdo življenje.

Na cilju so, saj se avtobus ustavi tik
pred šolo »Dolomitskega odreda« v
Polhovem Gradcu. In potem potekajo
šolske ure, tudi za hribovsko mladež
prav tako, kakor za tiste, ki imajo do
šole le nekaj korakov. Popoldne ob 15.
uri pa spet vso to dolgo pot nazaj.
Takšne so Milenine dolge poti v šolo.

»Saj poti sem se navadila,« pravi Mi-
lena. »Pa vendar mi ostane le malo časa
za učenje. Komaj kaj več kot dve uri
dnevno. Veste, utrudljiva je takšna pot
v šolo in to vsak dan, razen ob sobotah
in nedeljah. Pa še tedaj je kdaj treba v
šolo.«

Osem nas je v družini. Oče, mama in
babica in seveda petero nas otrok. Za-
poslen ni nihče in se ukvarjamo s kme-
tovanjem. Pa zdaj še gre, ko smo veči-
noma vsi odrasli in lahko kaj postorimo
na kmetiji. Najstarejši brat, 19-letni
Lojze je sedaj pri vojaki, 17-letna se-
stra Darinka živi v Ljubljani, ker obi-
skuje šolo za PTT delavce, 14-letni brat
Marko, ki zaključuje osmi razred in bo
bržkone prevzel kmetijo, najmlajša,
komaj 6-letna Milči in jaz.«

In kljub naporni poti v šolo in kopici
opravkov doma na kmetiji, je bila Milena
dolga leta v šoli odlična. Šele zadnje leto je
pravdobro. Sicer pa to sploh ni slabo!

Profesor Jože Kavčič nam je povedal, da
so na šoli z Mileninim delom zadovoljni.
Milena je marljiva, dobro se uči in glavo ima
na pravem mestu, pravijo. In niti enkrat še
ni zamudila Milena po lastni krivdi šole. Le
tedaj, kadar je bilo preveč snega v divjih
dolomitskih grabnih, je ostala Milenina klop
prazna.

RADO RADEŠČEK

Oh, ta neprevidni škrat!

V prejšnji številki našega glasila
nam je močno zagodel tiskarski
škrat. Ob zapisu o gradnji nove
stavbe Postaje milice je pomotoma
napisano, da gradbena dela izvaja
SGP Grosuplje, v resnici jih GP
Obnova iz Kopra. Dalje, pa je ob
zapisu s praznovanja krajevnega
praznika Tomišelj naš sodelavec za-
pisal, da je nastopil zbor KUD To-
mišelj, kar pa ne drži, saj to društvo
sploh ne obstoji, zapel je možki pev-
ski zbor iz Iške vasi pod vodstvom
Antona Glavana. In še to pojasnilo,
socialno komisijo na Brdu vodi Ma-
rija Hvalič in ne Marija Drolič. Pri-
zadetim se opravičujemo!

Uredništvo!